

der kunde bevirke Fordyrelser i Fragttaxter for Kreaturer og Landmandsprodukter. Ivertimod, der vilde jeg gjerne have yderligere Medsættelser. Der kan ikke ste Besparelser paa alle Punkter, efter mit Syn paa Sagen. Sluttelig vil jeg endnu tillade mig at tilspise, at jeg finder dette Tilskud af 25,000 Kr. at være et meget lille Tilskud pr. Banemil; men naar begge Baner skulle knyttes sammen, og naar Hensyn tages til de virkelig fattige Egne i Jylland, der er Tale om paa dette Projekt, kan jeg godt forstaa, at man er kommet til det lave Tal, og jeg kan ikke Andet end ønske, at det ikke maa være nogen Hindring for Lovforlaget, hvor det vandrer hen.

Sagd: Jeg skal kun i Anledning af de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem fra Kolding (Berg) angaaende mit Forhold til Thybanen, sige, at naar han vilde fremstille det som staaende i stærk Mod sætning til det foreliggende Spørgsmaal, saa maa jeg hævde, at der er den fuldstændigste Overensstemmelse derimellem. Jeg har aldrig været af de hæsbælsende Talsmænd for Thybanen, men efter at de øvrige Dele af Landet havde faaet deres Jernbane med Tilskud af den Statskasse, hvori Thy ogsaa er Attiehaber, og Thysted Amt ikke ved noget som helst Tilknætningspunkt havde Afgang til Statsbanerne, var det et billigt Forlangende af Amtet, at der dog gennem den nærmeste Tilknætning til Statsbanerne gaves det Leilighed til at træde i Forbindelse med dem, og man stillede fra Thys Side i saa Henseende virkelig befædne Forlangender, nemlig om et Jernbaneanlæg, som med Hensyn til Prisbillighed og øvrige Forordninger gif længere ned, end nogen anden Statsbane den Gang var gaaet, og saa ydede Thy ikke alene beredvilligt 80,000 Kr. pr. Banemil, men oprindeligt lod Tilbudet endogjaa paa at anlægge Banen for egen Regning. Altsaa man var den Gang saa besteden overfor Statskassen som muligt. Dernæst skal jeg bemærke, at jeg har ikke opponeret imod Baneanlægget fra Løgstør til Hobro. I de mange Aar, jeg har hørt det Spørgsmaal drøfte og hørt Ønster og Forlangender udtalt fra Himmerland, har jeg aldrig hørt Ønster udtalt om Andet, end om at træde i Forbindelse med Hobro, fordi det ikke alene er den nærmeste Forbindelse med en af Statsbanernes Stationer, men endnu i dette Øieblik staar for mig som det Naturligste, da Himmerland derved træder i Forbindelse for det Første med Hovedbanen ned ad Jyllands Østlyst og derigjennem med Hovedstaden og Derne, og dernæst træder i

Forbindelse med Vestbanen ad den nærmeste Vej, hvorigjennem der gives Afgang dertil. Hvis man en Gang kommer saavidt under succesfulde Udvidelser af Jernbanevesenet, at man faar en Længdebane ned ad Jyllands Høideryg, er der fra Løgstør — ved at tage en Forbindelse med Viborg fra den Bugt, som Banen slaar en Miles Vej længere mod Syd hen mod Viborg — en næsten lige saa nær Afgang til denne Længdebane, som nu ved en direkte Linie fra Løgstør til Viborg, og man har der desuden den Fordel, at Himmerland træder ved Hobro umiddelbart i Forbindelse med en Søhavn, som den mangler — forudsat at Vindjorden, som Tilfældet saa tidt kan være om Vinteren, er impassabel, hvad den jo altid er for Skibe, som overstige 10 Fod. Altsaa Banen til Hobro giver den Fordel, at Himmerland hurtigt muligt træder i Forbindelse med Hovedbanen nedad Jyllands Østlyst og dernæst med den nærmeste Havn, som er paa Østlysten, og dog kan Eggen samtidig dermed, ved at der kommer en Forbindelsesbane derfra til Viborg, faae alle Fordelene ved at træde i Forbindelse med Vestlysten med en højt ubetvælselig Forlængelse. Altsaa i den Henseende anser jeg det ældre Forslag om Løgstør—Hobro Banen for naturligere og rigtigere end den nu vedtagne Linie. Dertil kommer, at jeg ikke kan opfatte den nu vedtagne Linie anderledes, end at man derigjennem har slaaet fast, at vi skulde have en Længdebane fra Viborg Syd efter. Uden det kan jeg ikke finde nogen fornødig Tanke i det vedtagne Forslag. Derfor tillader jeg mig at sige, at jeg finder det næsten letsindigt i det nærværende Øieblik at binde sig til en saa stor Udgift, som vil komme til at omfatte en Snæs Millioner.

Klein: Jeg anser det ikke for nødvendigt at imødegaa de Udtalelser, vi i dette Øieblik have hørt. Jeg finder saa meget mindre Anledning til at gjøre det, som jeg virkelig tror, at der i hvad jeg tidligere har udtalt, ligger en tilstrækkelig Imødegaaen af, hvad det ærede Medlem, der, saa vidt jeg veed, ikke har hørt mine Udtalelser, nu fremkom med, og jeg antager, at Thinget vil vide mig Tak for, at jeg ikke forlænger denne Diskussion.

Judenrigsministeren (Singer & Lev): Jeg tror at kunne gaa ud fra, som ogsaa flere ærede Talere, navnlig det ærede Medlem, som motiverede Vædringsforslagene, gif ud fra, at i Alt væsentligt maa de Forhandlinger, der føres om det foregaaende Lovforslag, antages at kunne fyldestgjøre